

Contractes temporals i cultura: la precarietat com a norma estructural

Publicat per [Interacció](#) [1] el 31/03/2015 - 14:49 | Última modificació: 06/05/2026 - 08:44

Els dos textos plantegen una crítica directa a una pràctica estesa en el sector cultural: l'ús sistemàtic del contracte per obra o servei com a fórmula habitual d'ocupació. El punt de partida és clar: allò que jurídicament hauria de ser excepcional s'ha convertit en norma. El sector cultural no és una excepció dins del mercat laboral, sinó un espai on aquesta distorsió es fa especialment visible.

El primer article descriu el mecanisme. El contracte per obra o servei es concep per a activitats acotades en el temps i amb autonomia pròpia. En la pràctica cultural, però, s'utilitza per cobrir funcions estructurals: programació estable, gestió d'equipaments, producció continuada. Això genera una situació paradoxal. Activitats permanents es sostenen amb contractes temporals, traslladant la incertesa al treballador mentre l'organització manté la continuïtat del servei.

El segon text aprofundeix en les conseqüències. La precarietat no és només una qüestió contractual, sinó un element que condiciona el funcionament del sistema cultural. La rotació constant dificulta la consolidació d'equips, debilita la transmissió de coneixement i limita la capacitat de planificació a llarg termini. El problema no és només laboral, sinó també institucional.

Els articles també apunten una responsabilitat compartida. Administracions públiques, empreses i entitats culturals participen en aquesta dinàmica, sovint justificant-la per la inestabilitat dels projectes o la dependència de finançament extern. El resultat és una normalització de la precarietat que acaba definint el perfil del treball cultural.

Aquesta situació posa en qüestió la coherència de les polítiques culturals. Si la cultura es presenta com a sector estratègic, amb capacitat de generar valor social i econòmic, les condicions de treball que la sostenen no poden quedar al marge del debat. Els textos no ofereixen solucions tancades, però sí una línia clara de lectura: regular l'ús de les figures contractuals no és només una qüestió jurídica, sinó una decisió política sobre el model cultural que es vol sostenir.

El valor dels articles es troba en aquesta connexió entre pràctica laboral i estructura del sistema. No es tracta només de denunciar un abús, sinó de mostrar com aquest abús configura el funcionament de la cultura com a sector.

Referència

Vozmediano, E. (2015, marzo 24). *Obra y servicio. El empleo cultural*. El Cultural. [Llegir l'article original](#) [2]

Vozmediano, E. (2015, marzo 31). *Obra y servicio. El empleo cultural. (II)*. El Cultural. [Llegir l'article original](#) [3]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: pensament cultural

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2015/contractes-temporals-cultura>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://www.elespanol.com/el-cultural/blogs/y_tu_que_lo_veas/20150324/obra-servicio-empleo-cultural/20617940_12.html

[3] https://www.elespanol.com/el-cultural/blogs/y_tu_que_lo_veas/20150331/obra-servicio-empleo-cultural-ii/22367765_12.html

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/5752>